

Hejsan Lennart!

Jag har försökt att sammanställa vad som har gjorts med de medel som vi från skolan och FN-föreningen har arbetat ihop. Det blev en nostalgitripp för mig och du får ursäkta det långa brevet, men nu har jag haft jullov!

FN-föreningen startade projektet "Rätt till utbildning, skolbygge" år 1987 medfinansierad av Forum Syd. Stora delar av de insamlade medlen gick till att bygga en skola, samt en skolträdgård, när det sedan kom att utvecklas till två skolor vet jag ej, men det var nog ej under Ingrid Fries tid.

År 2000 startade en plantskola ett utbildningsprojekt där 160 ungdomar fick gå en utbildning i agroforestry, samt utbildning av sex handledare som skulle leda ungdomarna efter utbildningen. Syftet till projektet var att motverka utflyttningen från landsbygden samt öka prestationsförmågan hos skoleleverna. Tanken var att öka avkastningen från jorden, familjer skulle kunna äta bättre. Eventuella överskott från jordbruket skulle kunna bekosta skolmaterial åt familjernas barn. Resultat då: Lite överallt i byn kunde man se komposter vars innehåll skulle användas på åkrar och i trädgårdar. Låga terrasseringsar och vissa växter planterades i enlighet med höjdkurvorna, som skulle hindra jorden från att rinna bort vid regn.

2001 fick vi en reserapport från enheten för Afrika/västafrika om de två projekten: Rätt till utbildning och miljöutbildningen och MR agroforestry, vet ej om det var mannen som Madame Bazie nämner i sin rapport 5/1-04, Kenneth Larsson.

En man vid namn Kenneth Larsson från Forum Syd ska visst ha varit nere och sett effekterna. Från den gemensamma plantskolan fördelades 20 % av växterna till deltagarna i utbildningen och 80 % av växterna såldes för att få inkomst till att köpa krukor, utsäde och bekämpningsmedel mot insekter. Målet var att om 2-3 år uppnå en produktion av 20 000 plantor per år. (FN-föreningen och Forum Syd bidrog med 36 391 kr, varav 12 933 kr kostade Ingrid Fries uppföljningsresa, som hon gjorde i november 2000. Hon höll i ett tredagars seminarium om Mänskliga rättigheter och Barnkonventionen. Hon hann resa ner en sista gång innan hennes bortgång)

Denna rapport kom till föreningen 5 januari 2004 via Lotta Spykman, då önskade de fortsätta projektet med fas 2. I rapporten fanns en tydlig plan och önskemål. Denna fas kunde ej startas för vi hade ingen direktkontakt med de ansvariga och det fanns ingen i vår FN-förening som kunde ta detta ansvar och driva projektet. I Maj år 2007 avvecklades Upplands Väsby FN-förening som då hade varit vilande sedan år 2005.

Så när "min" skola började med årliga insamlingar år 1995 så var det till drygt 300 elever från 6 åringar till 13 åringar. Det som nu är positivt är att dubbelt så många ungdomar får möjlighet att få någon slags utbildning, men fortfarande så är det många föräldrar som inte har råd eller möjlighet att låta barnen gå i skolan.

De pengar som vi har skickat har gått till att reparera en brunn, skolbänkar och toaletterna. De har köpt in metallskåp, stolar, bord, nya toalettdörrar, cementhandfat utanför toaletterna vet jag ej om det blev, men det var tänkt så juni 2012, kokkärl, skolmaterial, läroböcker, lekredskap, ris och skolväskor har vi skickat ned en gång från en insamling, men de har även köpt egna skolväskor och delat ut till elever. Familjer har även fått hjälp med skolavgiften för sina barn. Det är elever, lärare, föräldrar och rektorn som beslutar hur de vill använda pengarna som vi skickar ner.

Jag skickar med den sista rapporten från Christina Andersson som tog efter Göran Björkdahl som du nu efterträder. Till sist avslutar jag med en rapport från 2008 då Hanna och Lotta Spykman de var nere i Dazankiema och överlämnade insamlade pengar till skolan.

Besök på skolan Dazankiema 17 maj 2014

Nu fick jag äntligen tid att besöka skolan och det var väldigt roligt att se. Skolan har ju delats upp på två skolor nu A och B totalt är det 800 elever. Två rektorer som skojade och tävlade om vilken skola var bäst Det belopp som jag hade gett tidigare till Mme Bazie var 800 000 XOF . För de har de köpt följande:

Sportutrustning i form av tröjor (Burkinas landslag och Elfenbenskustens landslag), bollar nät till målen och lite annat. Det gjorde att jag genast tyckte de kunde ha en fotbollstävling mellan skola A och skola B, vilket alla tyckte var roligt och man började genast skoja med varandra om vem som skulle vinna. Jag lovade också att jag skulle dela ut priserna i form av någon liten "trofé" som jag tänkte köpa i Sverige (reser till Sverige 12- 21/6). Sen måste man ju också dela ut lite prispengar. Sen hade man köpt inför examenssäsongen som blir nu i början på juni, mattor, för eleverna måste sova där i fyra dagar samt batteridrivna små lampor så de kan studera på kvällen. Eleverna kommer från omgivande skolor i trakten.

Sen hade de köpt nya spisar som drivs tråkigt nog med ved men när jag frågade varför så sa man att spisar som drivs med gas räcker inte till, samt att alla elever hade med sig ved till skolan. De fattades ytterligare några spisar.

Detta var vad de har fått ihop denna gång. Mme Bazie gav mig resterande 3.000 XOF (jag gav henne dessa pengar eftersom hon också åker moped och behöver till bensin) samt kvitton på den inköpta. Skall jag skicka kvitton till er?

Nu skulle de ta fram en ny lista med ytterligare behov. Det som de tidigare har bett om är ett nytt hus för att tillreda maten som de nu lagar utomhus och det går inte när regnet kommer. Jag fick också veta att maten som staten står för och skickar ut är slut och att det är endast skola A som får skolmat??? Varför var oklart, och varför man inte delade på maten var också oklart. Staten har inte pengar nog för att alla barn skall få skolmat i Burkina Faso. De räknade mat att varje elev samt lärare 820 personer skulle få mat skulle det kosta 4 säckar ris a 50 kg per säck och det skulle kosta 40,000 XOF per dag.(Det är det enda de äter kokt ris och någon gång någon grönsakssås om föräldraföreningen har möjlighet att bistå.)

Det var ett intressant besök och som tack fick jag två levande hönor av föräldraföreningen som fick transporteras i bakluckan på bilen.

Som sagt, när jag får en lista från Mme Bazie så skickar jag den till er. Jag bad rektorerna rangordna vad som var mest prioriterat och ungefärlig kostnad, vilket de lovade att göra. Nästa besök blir fotbollsturneringen i juli. Är det ingen från skolan som har planer på att komma ner och besöka skolan. Jag har ett gästhus som man kan få bo i. Billiga resor kan man få genom Turkish Airlines och Air Marock.

Rapport från vår kontaktperson Lotta Spykman och hennes dotter Hanna Smedeby.

Under januari månad 2008 reste Lotta och Hanna ner till Burkina Faso. De överlämnade våra insamlade pengar, brev och teckningar till vår vänskola i Dazankiema.

Rektorn och föräldrarrådet lämnade samtidigt kvitton på inköpt skolmaterial samt kvitto för kostnaderna att laga 60 skolbänkar. En del av de insamlade pengarna går också till skolavgifter för dem som inte har råd.

Hanna som är 11 år dokumenterade resan. Hon intervjuade och tog fotografier på olika miljöer i Burkina, så att vi ska kunna få en bild av hur det är att leva i landet.

Hannas berättelse:

Alla barn i Burkina ska få gå i skolan, men de allra fattigaste har inte råd.

På vår vänskola betalar varje förälder ungefär 14-20 kronor per år för att deras barn ska få gå i skolan. De allra fattigaste har inte råd att betala. Varje barn betalar också för sitt eget skolmaterial ungefär 100 kronor per år.

Man börjar första skolåret när man är mellan 6-8 år. Det är 110 barn i klassen och de har en lärare. Det är ganska stora klassrum på den här skolan, men man trängs ändå, bänkarna är gjorda för två barn, men man sitter 3 - 4 barn vid varje bänk.

Många barn går 5-6 km för att komma till skolan. Skoldagen börjar kl.07.30, lunchrast har de mellan kl.12.00-15.00. Skolan serverar ingen skolmat utan barnen får ta med sig egen mat. Skoldagen slutar klockan 17.00. All undervisning är på franska, men barnen pratar andra språk hemma. Barnen går inte i skolan på torsdagar, lördags- eftermiddagar och söndagar. Barnen har ett långt jullov, ett lov i mars och ett sommarlov. Barnen går i skolan i sex år.

När du har tid och möjlighet finns det mer att läsa då vi började dokumentera våra kontakter digitalt 2008:

<http://www.signtuna.se/sv/Barn--Utbildning/Grundskola/Grundskolor/Steningeskolan-Orion-och-Galaxen/Om-skolan/Burkina-Faso/All-insamling-2008/>

Sedan har vi fått bland annat filmer som Göran Björkdahl har filmat och dessa är otroligt uppskattade för oss alla, våra elever och föräldrar.